

Sygn. akt IV KK 135/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Marian Buliński

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Generalnej Barbary Nowińskiej
w sprawie **P. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 25 września 2012 r.

kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego z dnia 6 września 2011 r.,

na podstawie art. 537 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok i postępowanie w sprawie
umarza.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z 6 września 2011 r., połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego: 1) z 22 września 2005 r., sygn. II K 518/05, w wymiarze 2 lat z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz 2) z 30 maja 2008 r., sygn. II K 118/08, w wymiarze 2 lat z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat.

Kasację na korzyść skazanego wniósł od powyższego wyroku łącznego

Prokurator Generalny, zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 89 k.k. i art. 85 k.k., polegające na połączeniu kar jednostkowych o charakterze probacyjnym i wymierzeniu kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania, a nadto w sytuacji braku podstaw do wydania wyroku łącznego, z uwagi na uprzednie zatarcie skazania w sprawie o sygn. II K 518/05.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

W jej treści Prokurator Generalny zawarł dwa zarzuty: 1) połączenie wyrokiem łącznym kar orzeczonych z warunkowym zawieszeniem, mimo braku podstawy prawnej (u podstaw takiego orzeczenia legła pomyłka, co do zarządzenia wykonania łączonych kar w zawieszeniu) oraz 2) zatarcie skazania za jedno z przestępstw, które były podstawą połączenia kar w wyroku łącznym. Ze względu na to, że potwierdzenie się drugiego z zarzutów jest wystarczające dla rozstrzygnięcia w danej sprawie, Sąd Najwyższy ograniczył się do rozpoznania tego tylko zarzutu, uznając, że rozpoznanie pierwszego z nich byłoby w sprawie bezprzedmiotowe (art. 436 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.).

Przyznać trzeba rację Prokuratorowi Generalnemu, że przed dniem wydania wyroku łącznego doszło do zatarcia skazania w sprawie o sygn. II K 518/05 – wyrok skazujący uprawomocnił się 30 września 2005 r., a zgodnie z art. 76 k.k. zatarcie skazania nastąpiło 6 miesięcy po zakończeniu okresu próby, tj. 30 marca 2011 r. Okoliczność ta wyklucza – zgodnie z orzecznictwem SN (zob. wyrok z 9 grudnia 2009 r., V KK 303/09, LEX nr 553740) połączenie wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyżej wskazanymi wyrokami.

W świetle powyższych wywodów należy przyznać rację twierdzeniom kasacji, że wydany w przedmiotowej sprawie wyrok łączny zapadł z rażącym naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 85 k.k. i art. 76 k.k., co miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Ze względu na prawną niedopuszczalność połączenia kar orzeczonych w sprawach o sygn. II K 518/05 oraz II K 118/08, postępowanie w sprawie umorzono. Na marginesie natomiast warto zauważyć, że niniejsze rozstrzygnięcie otwierać może drogę do wydania wyroku łącznego obejmującego inne kary, których połączenie rozważano w sprawie o sygn. II K 1042/10/S.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

/ SSN Wiesław Kozielowicz/

/SSN Piotr Hofmański /

/SSN Marian Buliński/